SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 37

ప్రొవత్ కుమార్ మిట్టర్

1960
డిసెంబర్ 8

వర్సెస్

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, వెస్ట్ బెంగాల్

(ఎస్.కె. దాస్, ఎమ్. హిదయతుల్లా, మరియు జె. సి. షా, న్యాయమూర్తులు)

చట్టం:

ఆదాయపు పన్ను--డివిడెండ్ హక్కు వాటాదారు ద్వారా కేటాయింపు--అటువంటి వాటాదారు యొక్క పన్నుకు బాధ్యత--అటువంటి వాటాదారు-భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం,1922 (II ఆఫ్ 1922), ఎస్ ఎస్.16(1)(సి), 16(3).

ముఖ్య గమనిక:

ఒక కంపెనీకి చెందిన 500 షేర్ల రిజిస్టర్డ్ హోల్డర్ అయిన అప్పీలుదారు జనవరి 19, 1953 నాటి దస్తావేజును అమలు చేశాడు, దాని ద్వారా అతను తన భార్యకు అన్ని డివిడెండ్లు మరియు డబ్బు మొత్తాలపై హక్కు, టైటిల్ మరియు వడ్డీని కేటాయించాడు. ఆమె సహజ జీవిత కాలానికి ఖాతాలో లేదా ఆ షేర్లకు సంబంధించి చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. మార్చి 31, 1953న ముగిసిన అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో, షేర్లపై డివిడెండ్ ప్రకటించిన మొత్తం రూ. 12,000, మరియు 1953-54 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి అప్పీలుదారుని మదింపు చేయడంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి తన ఆదాయంలో పేర్కొన్న మొత్తాన్ని

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 యొక్కఎస్.16(1)(సి) మరియు ఎస్.16(3) ప్రకారం కలిపాడు. అప్పీలుదారు సెటిల్మెంట్ తన భార్య జీవితకాలానికి సంబంధించినది కాబట్టి, మూడవ నిబంధన ఎస్.16(1)(సి)కి వర్తింపజేయబడింది మరియు అతని భార్య పొందిన డివిడెండ్ ఎస్.16(1)(సి) కింద అతని ఆదాయంగా పరిగణించబడదు మరియు అది ఎస్.16(3) కింద అతని భార్యకు వాటాల బదిలీ లేనందున వర్తించదు.

దాని నిజమైన నిర్మాణంపై జనవరి 19, 1953 నాటి దస్తావేజు, అప్పీలుదారు యొక్క ప్రస్తుత ఆస్తిని, అంటే అతని వద్ద ఉన్న షేర్లను బదిలీ చేయడం కాదు, కానీ భవిష్యత్తులో ప్రతి డివిడెండ్ మరియు డబ్బు మొత్తాన్ని బదిలీ చేయడానికి లేదా భర్తీ చేయడానికి ఒక ఒప్పందం మాత్రమే. అతని భార్య జీవితకాలంలో ఖాతాలో లేదా షేర్లకు సంబంధించి ప్రకటించబడవచ్చు లేదా చెల్లించవలసి ఉంటుంది. కంపెనీ డివిడెండ్లు రిజిస్టర్డ్ షేర్హోల్డర్కు లేదా అతని ఆర్డర్ల ప్రకారం మాత్రమే చెల్లించగలదు కాబట్టి,కాంట్రాక్ట్ నిబంధనల ప్రకారం భార్యకు చెల్లింపు కోసం దరఖాస్తు చేసినప్పటికీ అప్పీలుదారుకు ఆదాయం చేరడం కొనసాగింది. ఆదాయం, అందువలన, అప్పీలుదారు చేతిలో అంచనా వేయదగినది.

హౌరా ట్రేడింగ్ కో. లిమిటేడ్ వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కం టాక్స్, కల్ కత్తా, (1959) సప్.2 ఎస్ సి ఆర్ 448, పై ఆధారపడింది.

బచా ఎఫ్. గుజ్దార్ వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కం టాక్స్, బొంబాయి [1955] 1 ఎస్ సి ఆర్ 876 వర్తించదని పేర్కొన్నారు.

బెజోయ్ సింగ్ ధుధురియా వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కం టాక్స్,(1933) ఎల్.ఆర్. 60 ఐ.ఏ. 196, విశిష్టమైనది.

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 366 ఆఫ్ 1959.

1955 నాటి ఆదాయపు పన్ను రెఫరెన్స్ నం. 9లో కలకత్తా హైకోర్టు సెప్టెంబర్ 18, 1958 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్.

ఎస్. మిత్ర మరియు ఎస్.ఎన్. ముఖర్జీ, అప్పీలుదారు కోసం.

ప్రతివాది తరపున కె.ఎన్. రాజగోపాల్ శాస్త్రి, డి.గుప్త.

డిసెంబరు 8, 1960. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది ఎస్.కే. దాస్, జె.–.

ఇది భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 యొక్క సెక్షన్.66ఏ(2) కింద కలకత్తా హైకోర్టు మంజూరు చేసిన ఫిట్నెస్ సర్టిఫికేట్పై అప్పీల్. మదింపుదారుడు, ప్రోవత్ కుమార్ మిట్టర్ మన ముందు అప్పీలుదారు. అతను కలకత్తా ఏజెన్సీ లిమిటెడ్ యొక్క 500 ఆర్డినరీ షేర్ల రిజిస్టర్డ్ హోల్డర్. జనవరి 19, 1953 నాటి వ్రాతపూర్వక పరికరం ద్వారా, అతను తన భార్య ఎనా మిట్టర్కి అన్ని డివిడెండ్లు మరియు మొత్తాలకు హక్కు, టైటిల్ మరియు వడ్డీని కేటాయించాడు, అవి ప్రకటించబడవచ్చు లేదా ఖాతాలో చెల్లించవచ్చు లేదా ఆమె సహజ జీవిత కాలానికి సంబంధించిన ఆ షేర్లకు సంబంధించి. పరికరం యొక్క మెటీరియల్ భాగాన్ని మనం ఇక్కడ చదవవచ్చు:

"ఈ దస్తావేజు ప్రకారం, లబ్ధిదారుడి పట్ల స్థిరపడిన వ్యక్తి యొక్క సహజమైన ప్రేమ మరియు ఆప్యాయతలను పరిగణనలోకి తీసుకుని, సెటిలర్ లబ్ధిదారునికి ప్రతి డివిడెండ్ మరియు డబ్బు మొత్తానికి

హక్కు, టైటిల్ మరియు వడ్డీని కేటాయిస్తారు. పేర్కొన్న షేర్లకు సంబంధించి లేదా దానికి సంబంధించి (ధర లేదా విలువ కాదు) ప్రకటించబడాలి లేదా చెల్లించాలి పైన పేర్కొన్న డివిడెండ్ లేదా మొత్తానికి టైటిల్ యొక్క పత్రం మరియు లబ్ధిదారునికి అటువంటి డివిడెండ్ లేదా అటువంటి మొత్తాన్ని చెల్లించమని పేర్కొన్న కంపెనీని సూచించడం ద్వారా లబ్ధిదారునికి ఆమె సహజ జీవిత కాలంలో ఖచ్చితంగా పట్టుకోండి.

మరియు లబ్ధిదారుడు తన సహజ జీవిత కాల వ్యవధిలో పేర్కొన్న షేర్ల ఖాతాలో ఆమె స్వీకరించే ప్రతి డివిడెండ్ మరియు మొత్తానికి పూర్తిగా అర్హుడుగా ఉంటాడని మరియు అందుకుంటాడని మరియు నిలబడతాడని ఇందుమూలంగా అంగీకరించబడింది మరియు ప్రకటించబడింది మరియు సెటిలర్ పేర్కొన్న వ్యవధిలో దానిపై హక్కు, శీర్షిక లేదా ఆసక్తి లేదు లేదా దాని నుండి ఏదైనా ప్రయోజనం పొందండి."

పైన పేర్కొన్న నిబంధనల కింద, షేర్లు అసెస్సీ యొక్క ఆస్తిగా మిగిలిపోయాయి మరియు దాని నుండి వచ్చే ఆదాయం మాత్రమే స్థిరపడాలని లేదా అతని భార్యకు కేటాయించాలని కోరింది. మార్చి 31, 1953న ముగిసిన అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో, షేర్లపై డివిడెండ్ ప్రకటించిన మొత్తం రూ. 12,000. 1953-54 అసెస్మెంట్ సంవత్సరానికి అసెస్సీని మదింపు చేయడంలో ఆదాయపు పన్ను అధికారి పేర్కొన్న మొత్తం రూ. 12,000 చట్టంలోని సెక్షన్.16(1)(సి) మరియు సెక్షన్.16(3)నిబంధనల ప్రకారం అతని ఆదాయంలో కలిపాడు, ఆయన తన మదింపు ఆర్డర్ లో చెప్పినట్లు. అసెస్సీ యొక్క వాదన ఏమిటంటే, సెటిల్మెంట్ అతని భార్య జీవితకాలం కాబట్టి, మూడవ

నిబంధన సెక్షన్.16(1)(సి) వర్తింపజేయబడింది మరియు అతని భార్య పొందిన డివిడెండ్ సెక్షన్.16(1)(సి) కింద అతని ఆదాయంగా పరిగణించబడదు; చట్టంలోని సెక్షన్.16(1)(సి) ప్రకారం అసెస్సీ తన భార్యకు షేర్లను బదిలీ చేయనందున అది వర్తించదని వాదించారు. తదనుగుణంగా అసెస్సీ అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్కు అప్పీల్ చేశాడు. ఆ అధికారం ముందు డిపార్ట్మెంట్ తరపున కొంత అసాధారణమైన వాదనను ముందుకు తెచ్చారు, అనగా, మూడవ నిబంధన సెక్షన్.16(1)(సి)ని విస్మరించాలి, ఎందుకంటే ఇది సెక్షన్.16(1)(సి) ఉన్న ప్రధాన నిబంధనలకు విరుద్ధమైనది మరియు చట్టం యొక్క సాధారణ పథకం. డిపార్ట్మెంట్ తరపున కోరబడిన మరో వాదన ఏమిటంటే, షేర్లు మదింపుదారుడి పేరు మీద నిలబడటం మరియు అతని పేరు మీద డివిడెండ్లు ప్రకటించబడినందున, డివిడెండ్ను లబ్ధిదారునికి బదిలీ చేయడం డివిడెండ్ ఆదాయం యొక్క దరఖాస్తు మాత్రమే మరియు , అందుచేత, అసెస్సీ తన సొంత ఆదాయంలో భాగంగా దానిపై పన్ను విధించకుండా మినహాయింపును క్లెయిమ్ చేయలేరు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ పైన పేర్కొన్న రెండు వాదనలను అంగీకరించి, అప్పీల్ను తోసిపుచ్చారు.

ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్కు చేసిన తదుపరి అప్పీల్లో , మదింపుదారు మళ్లీ మూడవ నిబంధనపై ఆధారపడి చట్టంలోని సెక్షన్.16(1)(సి) మరియు డిపార్ట్మెంటల్ రిప్రజెంటేటివ్ అదే రెండు వివాదాలతో పాటు కొత్తదానితో పాటు డివిడెండ్ బదిలీ చేయబడిన దస్తావేజు పూర్తిగా చెల్లదు కాబట్టి అది నమోదుకాని సాధనం కాబట్టి, డివిడెండ్ ఆదాయం యొక్క చెల్లుబాటు అయ్యే బదిలీ దాని ద్వారా అమలు చేయబడలేదు. మూడో నిబంధన ప్రధాన నిబంధన సెక్షన్.16(1)(సి) లేదా చట్టం యొక్క పథకాలకు విరుద్ధంగా ఉందన్న డిపార్ట్మెంట్ వాదనను ట్రిబ్యునల్ తోసిపుచ్చింది. డివిడెండ్ ఆదాయాన్ని బదిలీ చేయడం అనేది అతనికి జమ అయిన తర్వాత మదింపుదారుడు దానిని వర్తింపజేయడమేనన్న రెండవ

వాదనకు సంబంధించి, ట్రిబ్యునల్ ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయలేదు. అయితే, డిపార్ట్మెంట్ యొక్క మూడవ వివాదానికి ఇది ప్రభావం చూపింది, అవి నమోదుకాని సాధనం అయినందున, డివిడెండ్ ఆదాయాన్ని మదింపుదారుడి భార్యకు అనుకూలంగా బదిలీ చేయడంవలె పని చేయలేదు.

అసెస్సీ మరియు కమిషనర్ ఇద్దరూ తమకు ప్రతికూలంగా నిర్ణయించబడిన ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు సూచించాలని ట్రిబ్యునల్ను ఆశ్రయించారు. ట్రిబ్యునల్ అభ్యర్థనను అంగీకరించింది మరియు మూడు ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు సూచించింది, రెండు కమీషనర్ యొక్క ఉదాహరణలో మరియు ఒకటి అసెస్సీ యొక్క ఉదాహరణలో. ప్రస్తావించబడిన ప్రశ్నలు క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

"(1) జనవరి 19, 1953 నాటి దస్తావేజు, కేవలం సహజమైన ప్రేమ మరియు ఆప్యాయత కారణంగా డివిడెండ్లను   కేటాయించడం, నమోదు చేయనందున అది చెల్లుబాటు కాదా?

(2) సెక్షన్.16(1)(సి) లోని మూడవ నిబంధన ప్రధాన నిబంధన 16(1)(సి)కి మరియు చట్టంలోని సాధారణ పథకానికి విరుద్ధంగా ఉందా మరియు అమలులోకి రాకూడదా?

(3) కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో, జనవరి 19, 1953 నాటి అసైన్మెంట్ దస్తావేజులో ఒడంబడిక ప్రకారం అసెస్సీ భార్య ఎనా మిట్టర్కు డివిడెండ్ ఆదాయాన్ని చెల్లించడం కేవలం ఒక కేసు మాత్రమే. మదింపుదారు ఆదాయానికి సంబంధించిన దరఖాస్తు?"

మొదటి రెండు ప్రశ్నలకు అసెస్సీకి అనుకూలంగా హైకోర్టు సమాధానమిచ్చింది. అయితే ఇది మూడో ప్రశ్నకు అసెస్సీకి వ్యతిరేకంగా మరియు డిపార్ట్మెంట్కు అనుకూలంగా సమాధానమిచ్చింది. మూడవ ప్రశ్నపై హైకోర్టు తన ముగింపును ఈ క్రింది పదాలలో వ్యక్తం చేసింది:

"............ సెటిలర్ తనకు లభించిన డివిడెండ్లను భార్యకు చెల్లించడానికి లేదా కంపెనీకి సూచించడానికి కేవలం స్వచ్ఛంద ఒడంబడిక మాత్రమే ఉందని తీర్మానం చేయాలి. వాటిని ఆమెకు చెల్లించండి మరియు ఆదాయం మొదటి నుండి భార్య యొక్క ఆదాయంగా లేదు, సెటిల్మెంట్ అందించేది ఆదాయం యొక్క దరఖాస్తు మాత్రమే మరియు అందువల్ల భార్య కూడా అనే దానితో సంబంధం లేకుండా ఆదాయం సెటిలర్ చేతిలో అంచనా వేయబడుతుంది ఆమె రసీదులపై అంచనా వేయవచ్చు. కేసు సెక్షన్ 16(1)(సి) యొక్క ప్రధాన నిబంధనకు వెలుపల ఉంది మరియు అందువల్ల, సెక్షన్కి సంబంధించిన మూడవ నిబంధన కూడా సంబంధితంగా లేదు."

మా ముందున్న అప్పీల్ మూడవ ప్రశ్నకు హైకోర్టు ఇచ్చిన సమాధానం సరైనదేనా లేదా అనే ప్రశ్నకు పరిమితం చేయబడింది. మొదటి రెండు ప్రశ్నలకు అసెస్సీకి అనుకూలంగా సమాధానాలు ఇవ్వబడ్డాయి మరియు వాటికి సంబంధించి డిపార్ట్మెంట్ ఎటువంటి అప్పీల్ను దాఖలు చేయనందున, ఆ ప్రశ్నలకు హైకోర్టు ఇచ్చిన సమాధానాల సరియైన లేదా ఇతర విషయాలతో మాకు సంబంధం లేదు మరియు మేము ఎటువంటి అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయము. ఆ సమాధానాలకు సంబంధించి.

మూడవ ప్రశ్నకు హైకోర్టు సమాధానం ఇవ్వకూడదని అప్పీలుదారు తరపున వాదించారు, ఎందుకంటే ఇది ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్ నుండి ఉత్పన్నమైంది కాదు. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్.66

కింద ఉన్నాయనేది వాదన, ట్రిబ్యునల్ తన ఉత్తర్వు నుండి ఉత్పన్నమయ్యే చట్టానికి సంబంధించిన ఏదైనా ప్రశ్నను హైకోర్టుకు సూచించవచ్చు, కానీ అలా తలెత్తని ప్రశ్నను సూచించడానికి ట్రిబ్యునల్కు అనుమతి లేదు. ట్రిబ్యునల్ ఆర్డర్ నుండి ప్రశ్న తలెత్తలేదనే వాదనను మేము అంగీకరించలేము. నిజానికి, మేము ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, ఈ ప్రశ్నపై ట్రిబ్యునల్ దాని నిర్దిష్ట అన్వేషణను పేర్కొనలేదు; కానీ సెక్షన్.66 కింద ట్రిబ్యునల్ రూపొందించిన కేసు ప్రకటనలో నిర్దిష్ట అన్వేషణ ఏదీ ఇవ్వనప్పటికీ, డిపార్ట్ మెంట్ ద్వారా ప్రశ్న లేవనెత్తబడిందని మరియు ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా నిర్ణయం తీసుకున్నట్లు పేర్కొంది. రిఫరెన్స్ కోసం ట్రిబ్యునల్కు చేసిన దరఖాస్తులో, ప్రస్తుత ప్రతివాది ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా నిర్ణయం తీసుకున్నందున ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించారు మరియు అప్పీలుదారు ప్రశ్న తలెత్తలేదని సమర్పించినప్పటికీ, ట్రిబ్యునల్ తన ఆర్డర్ నుండి ప్రశ్న తలెత్తిందని పేర్కొంది. ఇప్పుడు మన ముందు పరిశీలనలో ఉన్న ప్రశ్నతో సహా మూడు ప్రశ్నలపై ట్రిబ్యునల్ చేసిన సూచనపై హైకోర్టులో ఎలాంటి అభ్యంతరం కనిపించడం లేదు. ఈ పరిస్థితులలో ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వు నుండి ప్రశ్న ఉత్పన్నం కానందున ఇప్పుడు వాదించడానికి అప్పీలుదారుకు అనుమతి లేదు. కాబట్టి మనం ఈ వివాదాన్ని తోసిపుచ్చాలి.

ఇప్పుడు హైకోర్టు ఇచ్చిన సమాధానం ఎంతవరకు నిజమో. జనవరి 19, 1953 నాటి పరికరాన్ని హైకోర్టు సరిగ్గా అర్థం చేసుకోలేదని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదించారు మరియు సరైన నిర్మాణంపై, ప్రస్తుతం ఉన్న ఆస్తి హక్కు భార్యకు అనుకూలంగా కేటాయించబడిందని హైకోర్టు భావించి ఉండాలి. కలకత్తా ఏజెన్సీ లిమిటెడ్ యొక్క 500 ఆర్డినరీ షేర్ల రిజిస్టర్డ్ హోల్డర్గా మదింపుదారుడు కంపెనీలో హక్కుల బండిల్ను కలిగి ఉన్నారని విద్యాధిక న్యాయవాది సమర్పించారు: (1) ఓటు హక్కు; (2) కంపెనీ రద్దు లేదా పరిసమాప్తిపై ఆస్తుల పంపిణీలో పాల్గొనే హక్కు; మరియు (3)

లాభాలలో పాల్గొనే హక్కు, ఉదా, ప్రకటించబడే డివిడెండ్. పైన పేర్కొన్న మూడవ హక్కు మదింపుదారు ద్వారా భార్యకు కేటాయించబడిందని వాదించబడింది మరియు డివిడెండ్ వారెంట్లను ఆమోదించడం లేదా అందజేయడం మొదలైన ఇతర ఒడంబడికలను నొక్కిచెప్పినప్పుడు హైకోర్టు పేర్కొన్న అసైన్మెంట్ ను విస్మరించింది. అతని వాదనకు మద్దతుగా విద్యాధిక న్యాయవాది ***బచా ఎఫ్. గుజ్దార్ వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కం టాక్స్, బొంబాయి [(1955) 1 S.C.R. 876)]***లో పేజీ 883 వద్ద ఈ కోర్టు చేసిన కొన్ని పరిశీలనలపై ఆధారపడింది. ఆ నిర్ణయానికి తలెత్తిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, టీని పెంచడం మరియు తయారు చేసే కంపెనీ డివిడెండ్ ప్రకటించడం అనేది) ఆదాయపు పన్ను చట్టం సెక్షన్.2(1) అర్థంలో వ్యవసాయ ఆదాయమా మరియు అందుచేత పేర్కొన్న చట్టం సెక్షన్.4(3)(viii) కింద ఆదాయపు పన్ను నుండి మినహాయింపుకు ప్రయత్నించారా. కంపెనీ మరియు వాటాదారు మధ్య కాంట్రాక్టు సంబంధం నుండి ఉత్పన్నమయ్యే కంపెనీ లాభాలలో పాల్గొనే అతని హక్కు యొక్క ఫలితం వాటాదారు యొక్క డివిడెండ్ అని నిర్ధారించబడింది మరియు విద్యాధిక న్యాయవాది ఆధారపడిన పరిశీలనల ప్రభావం "లాభాలలో పాల్గొనే హక్కు కంపెనీ డిక్లరేషన్ నుండి స్వతంత్రంగా ఉంటుంది, డివిడెండ్ ప్రకటించే వరకు లాభాలను అనుభవించడం వాయిదా వేయబడుతుంది."

జనవరి 19, 1953 నాటి సాధనం యొక్క నిర్మాణంలో నిజంగా ఒకటైన మన ముందున్న ప్రశ్న యొక్క పరిష్కారంలో ఆ పరిశీలనలు అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి సహాయాన్ని అందించగలవని మేము భావించడం లేదు. ఆస్తి బదిలీ ప్రస్తుతం మాత్రమే జరగదు, కానీ భవిష్యత్తులో కూడా; కానీ ఆస్తి ఉనికిలో ఉండాలి. జనవరి 19, 1953 నాటి దస్తావేజు, మదింపుదారు యొక్క ప్రస్తుత ఆస్తిని బదిలీ చేయడం కాదని మాకు స్పష్టంగా ఉంది. ఇది తన జీవితకాలంలో మదింపుదారుని కలిగి ఉన్న షేర్లకు సంబంధించి లేదా ఖాతాలో లేదా చెల్లించవలసిన ప్రతి డివిడెండ్ మరియు డబ్బు మొత్తాన్ని భవిష్యత్తులో

బదిలీ చేయడానికి లేదా భర్తీ చేయడానికి ఒక ఒప్పందం దాని నిజమైన స్వభావం; ఇతర ఒడంబడికలు ప్రకృతిలో సహాయకమైనవి మరియు ఒప్పందంలోని ఈ ప్రధాన వస్తువుకు లోబడి ఉంటాయి. మదింపుదారు వాటాలను కేటాయించలేదు మరియు అందువల్ల, సంస్థ యొక్క లాభాలలో పాల్గొనే హక్కును కలిగి ఉన్నారు; అతను ఆ హక్కుతో విడిపోలేదు. కాంట్రాక్టు అందించినది కేవలం ఇది: లబ్ధిదారునికి అసెస్సీ నుండి ప్రతి డివిడెండ్ మరియు ఇతర మొత్తాలను స్వీకరించే హక్కు ఇవ్వబడింది, అది ప్రకటించబడవచ్చు లేదా చెల్లించవలసి ఉంటుంది మరియు షేర్లకు సంబంధించి చెల్లించబడుతుంది. పత్రం యొక్క నిజమైన నిర్మాణం ఇదే అయితే, దానిని ప్రస్తావించిన ప్రశ్నకు హైకోర్టు ఇచ్చిన సమాధానం సరైనదని మాకు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. డివిడెండ్ చెల్లించే కంపెనీ అది నమోదిత వాటాదారుకు మాత్రమే లేదా అతని ఆదేశాల ప్రకారం చెల్లించవచ్చని హైకోర్టు సరిగ్గానే సూచించింది ***(హౌరా ట్రేడింగ్ కో.లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, సెంట్రల్, కలకత్తా [(1959) Supp. 2 S.C.R. 448)]*** చూడండి; అందువలన, ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్.16(1)(సి) ఆకర్షించబడలేదు లేదా దానికి సంబంధించిన మూడవ నిబంధన, మరియు ఆదాయం మదింపుదారునికి చేరడం కొనసాగింది కానీ ఆ తర్వాత ఒప్పందం నిబంధనల ప్రకారం అతని భార్యకు చెల్లించబడింది. అందువల్ల, ఆదాయం మదింపుదారు చేతిలో అంచనా వేయబడుతుంది, ఎందుకంటే అది అతని ఆదాయంలో భాగమైనప్పటికీ, ఒప్పందం నిబంధనల ప్రకారం భార్యకు చెల్లింపు కోసం దరఖాస్తు చేయబడింది.

విషయం యొక్క ఈ దృక్కోణంలో, ఈ స్వభావం యొక్క ఒప్పందం భవిష్యత్తులో చేయవలసిన ఒప్పందంగా మాత్రమే పనిచేస్తుందా లేదా అనేది ఆస్తి ఉనికిలోకి వచ్చిన వెంటనే ప్రత్యేకంగా అమలు చేయబడే లేదా ఒక ఒప్పందమైనట్లయితే తదుపరి ప్రశ్నను నిర్ణయించాల్సిన అవసరం లేదు స్థిరనివాసుడు

దానిని సంపాదించిన వెంటనే ఆస్తిని కట్టివేస్తుంది. ఏ విధంగా చూసినా, లబ్ధిదారుడు పొందే ముందు షేర్ల నుండి వచ్చే ఆదాయం మొదట సెటిలర్కు చేరుతుంది. ఒప్పందం ఉన్నప్పటికీ అటువంటి ఆదాయం నిస్సందేహంగా సెటిలర్ చేతిలో అంచనా వేయబడుతుంది. ఒక వ్యక్తి తన ఆదాయ మూలాన్ని అన్యాక్రాంతమైనా లేదా కేటాయించినా అది అతనిది కాదని మేము భావిస్తున్నాము, అటువంటి ప్రత్యేక చట్టబద్ధమైన నిబంధనలతో అంటే సెక్షన్.16(1) లేదా సెక్షన్.16(3) పాటు, మూలాన్ని అప్పగించిన తర్వాత వచ్చే ఆదాయంపై పన్ను విధించబడకపోవచ్చు ఇది అసైన్దారు ఆదాయంగా కృత్రిమంగా భావించబడుతుంది. కానీ మదింపుదారు కేవలం ఆదాయాన్ని వర్తింపజేస్తే, అది అతని గుండా వెళుతుంది మరియు అంతిమ ప్రయోజనం కోసం వెళుతుంది, అతను దానిని ఆ విధంగా వర్తింపజేయడానికి చట్టపరమైన బాధ్యతలోకి ప్రవేశించినప్పటికీ, అది అతని ఆదాయంగానే మిగిలిపోతుంది. ప్రస్తుత కేసులో సరిగ్గా ఇదే జరిగింది. **బెజోయ్ సింగ్ ధుధురియా వర్సెస్ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కం టాక్స్** ***[(1933) L.R. 60 I.A. 196)]*** లో ప్రివీ కౌన్సిల్ నిర్దేశించిన సూత్రం ఈ కేసుకు వర్తించదని మేము జోడించాలి; ఎందుకంటే ఇది మదింపుదారుడి చేతిలో ఆదాయంగా మారడానికి ముందు రాబడి నుండి కొంత మొత్తాన్ని కేటాయించిన సందర్భం కాదు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఇది వచ్చే ముందు ఆదాయాన్ని మళ్లించడం కాదు, అది వచ్చిన తర్వాత ఆదాయాన్ని వర్తింపజేయడం. అందువల్ల, హైకోర్టు సూచించిన ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం ఇచ్చిందని మేము నిర్ధారణకు వచ్చాము. అప్పీల్ విఫలమైంది మరియు ఖర్చులతో తీసివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.